

Offerbort. I Eskelljunga socken i gränsen
mellan två byar, Flincko och Ekholmen
ligger en hög som säges uppkommit igenom
att en brud. (Som enligt då tidens sed
skulle brud och brudgum sitta till kyrkan)
fallit av häften och dödt, högen skall
hava uppkommit genom att var och en
som färdas förbi skulle kasta en pinne
eller ettis på det stället där hon fallit
av och dödt, man brödde då att detta
skulle binda den döde att den ej skulle
gå igen. En sådan plats färdas man
ej gärna förbi efter märkets inbrot
man brödde att den döde uppehöll sig
på den platsen där någon hastigt
avlidit. Sådana högar kallade man
våda-hög

Berättelse om Son Bengtskulle. En man som skulle ombesöka bya mätningen mellan Ringarp och Flincka kroligen i början av 1900 talet. Folk trodde att han inte hade förfarit rättvist med mätningen på så sätt att Ringarp fått mer jord än Flincka. Han skulle i gränsen mellan byarna avlägga ed på att gränsen var riktig. Han stälde sig på en plats som benämnes för hänskällen samt avlade ed på att han stod på Ringarps jord samt under Ringarps bräd. (Han stod nämligen under ett bräd) Men han hade fört tagt jord i stövlarna som han tagit inne från Ringarps by samt tagit en kvist från ett bräd som tillhörde Ringarp och satte inne i hatten. Och

på så sätt bekräftat Ringarps jord och
under Ringarps bräd. Men när han
dog fick han inte so i graven utan
ute i skogarna skrek^{han} om nästerna
man flyttade honom dö ut i kyrko-
muren. (gränsen av kyrkogården) Men ej
heller detta hjälpte. Då hade man ett
medel kvar, att begravas honom i
gränsen där tre socknar gränsar tillsam-
ans. En sådan plats fanns där Orkeljung.
Oderfjunga och Tagerhult socknars gränser
går tillsammans. Dit flyttade man honom
nu. Denna plats digger ute i en bora-
mosse, om någon kom i händelse
förbi skulle man hästa en finne
på hägen för att han skulle fö so i
kullen. Därav namnet Son Bengtskulle

Kaste Rinne
P. Q. W.

5
3974LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNEMUSEUM

Skypels hel.

4

Berättelse om hägar. I Håslöv ligger en ättehöj
en bit därifrån ligger en gård denna gårds
ägare hade för en längre tid tillbaka
troligen någon gång av 1800 talets början,
på något sätt ofredat högen. Som ströff
för ofoghet började en bygd att gå från
högen mot gården den går inte fort
endast tre steg om året. När den
kommer fram till gården skall gårdens
falko eld genom att byggen sprutar
eld på den. På högen har man sett
en gammal kvinna med vitt kläde
på huvudet och en schal över axlarna.
Där spökades via högen, kom man där
förbi när det var mörkt kunde man
få se ett frumbarn som sprang
före på vägen så man knappt kom fram

Käme
Norr Åsbo Engelstad Hemstad
Mållingå St. Pöppinge 3974
Bytt. as Pålsson matluc
Ber. as Lud. Pålsson
född 1856 i Pöppinge

Människans vörd och själ. Man sade
om vissa personer att den hade
vörd. Med vörd menade man att
den hade föredend d. v. s. När personen
var borta och kom hem en fem eller
tio minuter innan färde de som
voro hemma om han var hörande!
att han börde in på gården men
när man kom ut fanns ingen där-
ute. Om han var gäende kunde
man höra att han kom och öppna
dörren gick in i förstugan men
sen var allt bytt men om en
liten stund kom personen hem.
Man trodde att själen kom med
förebud till de hem-varande för att
medela sin ankomst

Ljåbuvördare som skulle begravas fick
man inte ringa för i kyrkan. Och man
höll begravningen vanligen i mörkningen
man måste bära den över kyrkornuren
man fick inte bära in den genom
grinderna. På så sätt trodde man att
den döde ej skulle gå igen

Om någon dött en hastig död, skulle
man när man kom förbi där skulle
man kasta något föremål på en sten
eller en finne. Man trodde att platsen där
någon dött hastigt, fanns den dödes ande
kvar vid platsen, och man ville på så
sätt förhindra den döde att gå igen

Personer som dött en hastig död
trodde man att de gick igen och visade
sig till någon frågade den vad den ville.

Personer som under livstiden gjort något brott som inte blivit uppdragat brodde man att de fick en mycket svår dödsstraff. Det berättas om en person som man bradde hade mördat denne fick en lång svår dödsstraff. Man trodde att själen inte ville lämna kroppen, för att avhjälpa detta lade man under den döendes huvud en kudd som innehöll gäsfjäder. Vid långvarig dödsstraff lade man glöder under sängen detta skulle hjälpa själen ur kroppen. Man trodde även att personer som haft en en lång svår dödsstraff skulle gå igen.

Man trodde att själen efter döden kunde
visa sig i mänsklig gestalt samt att
de döda höll julotta juldagsmorgon
mellan tolv och ett det berättas om
en man som skulle gå till julotta
hans klocko hade stannat på steghan
och gick till kyrkan samt kom
dit strax innan klockan ett om
morgonen han såg mycket folk
där församlade men inga som
han kände utan sin mor och far
som vare döda för många år sen.
Man trodde att själen under sömnen
kunde lämna kroppen i form av en svart
hund detta var varulven o maran
maran flätade manen på hästar
detta trodde man att det var människors ande

Söndagsbarn. Personer som vara födda
en Söndag dessa fick se spöke
och andar. Vito frun visade sig för
dessa när någon anhörig till
den skulle dö, De kunde även
se in i framtiden olycker som
skulle hända kunde de förut säga.
Det berättas om en kvinna som var
född en söndag, hon kunde alltid se om
något skulle inträffa, hon satt i kyrkan
en söndag men när hennes predikan
skyndade hon sig hem, hon kom just
lagom hem för att rädda sina båda
barn för att bli innebrända.

Skördare. En kvinna som mördade sitt
 eget barn var i besittning av en särskild
makt att bota engeliska sjukar

Drangelsho sjukhus bebode en sådan kvinna
på följande sätt En söndag eller torsdag
skulle hon mäta barnets armar ben
med en ullgarnstråd den skulle lindas
om midjan på barnet som den skulle
ha på sig dygnet om i nio dygn
en bit nagel av varje finger och här
skulle klippas av, den skulle hon lägga
i ett ägg, ägget skulle hon lägga på en
gran på kyrkogården och barnet blev
strax friskt. Denna metod användes
i Sjöbo Häringe socken.

Djus användas för vilt ändanät
Till att bevaka skatter när man grävde
mer penningar använde man en höna
som man grävde ner ovan på skatten
samt uttalade någon besvärjelseform

Det berättas om en torpare som
hört när en sövare hade grävt ner
sitt byte han drade då utalat en
besvärjelseform att ingen kunde laga
skatten fören fyra brödes fjutit döden
över skatten. Torparen gick hem
och hemta fyra stycken grisar samt
slaktade dem över skatten sedan
kunde han laga hela skatten med
sig hem

Det berättas även att man påtröf-
fat grytor fyllda med penningar men
när man skulle ta locket av
var där en svart häna som låg
över skatten och den fick man
inte runda förens man uppfyllt
den besvärjelseform man uttalat

Ljunbros klopp ed:

Berättelsen om Ertselyngs kyrkklocka som ligger i prästsjön är säkert på en berättelse hur det går att ta upp den. En bonde från Ringar hade på något sätt erhållit kännedom om hur man kunde ta upp kyrkklockan. Den skulle dragas upp av ett par tvillingar. Man skaffade då ett par tvillingor och med dessa skulle man dra upp klockan en torsdag morgon. Stilla tiganade de fick inte lov att yttra ett ord förän man fått upp kyrkklockan. Man lyckades få tag i den med en hjäring, så spände man otarna för och man fick klockan upp till vattenytan då sade bonden att nu är klockan min, med ett bråk försvarade klockan i sjön.